

anvisningen siger herom: „En yderligere Udvikling af Arbejdsanvisningen i København bør sikkert ogsaa gaa i Retning af, at de til Arbejdsløshedskasserne knyttede faglige Anvisningskontorer bliver Filialkontorer under Centralarbejdsanvisningskontorets II Afdeling; men en saadan Udvikling maa ske ved frivillig Overenskomst mellem alle interesserede Parter. Saafremt det sker ad anden Vej, maa det befrygtes, at Modforanstaltninger fra de faglige Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisationer vil kunne gøre alle nu paabegyndte Foranstaltninger til at neutralisere Arbejdsanvisningen“ — altsaa gøre den upartisk — „illusoriske og blive Indledningen til store sociale Kampe“. Dette er en Argumentation, kommende fra en Mand, som med Kendskab til Arbejderne sidder i Hovedledelsen for Arbejdsanvisningen, og jeg tillægger, hvad der i saa Henseende er anført fra hans Side, overordentlig stor Betydning.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg haaber, at man gennem Udvalgsbehandlingen maa have Held til at tilvejebringe en saadan Løsning paa det foreliggende Lovforslags Grund, at det ikke vil volde alt for meget Arbejde indenfor Rigsdagen at faa den endelige Lov tilvejebragt.

Sigurd Berg: Jeg skal i al Korthed gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er faldet. Først maa jeg sige til den højtærede Minister, at jeg beklager i høj Grad den Maade, paa hvilken Ministeren omtalte Spørgsmaalet om de offentlige Arbejders Fremme. Jeg glæder mig til at høre det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen), naar han faar Ordet, for jeg kan ikke tænke mig andet, end at hans Udtalelser maa blive en meget skarp Kritik af de Udtalelser, den højtærede Minister her fremkom med. Det viste sig nemlig, at vi ikke i Ministerens Udtalelser kunde hente Forhaabninger om, at man vilde komme ind paa at fremme de offentlige Arbejder med mere Fart end hidtil. Dette Forhold vækker med Rette den største Kritik rundt omkring i Befolkningen, og man fremhæver Gang paa Gang, at disse Arbejder bliver planlagt uhyre langsomt, og at der snarest er større Langsommelighed paa hele dette Omraade, end der var under fuldkommen normale Arbejdsperioder. Og vi kan dog alle sammen være klare over, at netop under Forhold som disse gælder det om, at Staten viser det gode Eksempel. Dertil kommer det ganske specielle Forhold, at det er Staten,

som i fortrinsvis Grad skal betale Understøttelserne. Staten er altsaa — ved Siden af den uhyre samfundsmæssige og moralske Interesse — ogsaa rent økonomisk interesseret i at udføre sine Arbejder netop nu. Den højtærede Minister sagde, det var heldigt, at der ogsaa noget senere hen var offentlige Arbejder at udføre. Ja, efter det Princip kunde man jo sige, at Staten egentlig skulde holde igen saa meget som muligt. Men senere hen kommer jo netop det Arbejde frem, som ikke frembyder den Fordel for Staten, som Statsarbejder nu frembyder: at Staten, samtidig med at den giver Arbejde, ogsaa sparer paa sine Tilskud til Understøttelser. Det er netop i den Periode, vi nu lever i, at vi fortaansvis skulde have Statsarbejderne fremmet.

Ministeren mener, at vi ikke drager den rette Slutning af de Beretninger, som foreligger her paa Medlemmernes Borde, naar vi siger, at de i høj Grad bærer Præget af alt for stor Langsomhed paa dette Omraade. Jeg venter, at naar vi kommer til Finanslovbehandlingen, vil det vise sig, at det ene Medlem efter det andet her i denne Sal, som skal varetage sin Kredses lokale Interesser, vil kunne staa op og pege paa, hvorledes man har været alt for langsom med Hensyn til at fremme disse Arbejder, og man vil Gang paa Gang se, hvorledes der af Bevillinger paa 3—4—5—600 000 kun søges 50 eller 60 000 Kr. som første Bevilling paa Omraader, hvor man akkurat lige saa godt kunde have fremmet Arbejdet langt, langt mere. Jeg venter, som sagt, at høre det ærede Medlem fra Slagelse udtale sig. Selv om Socialdemokratiet aabenbart er i høj Grad stækket ved at være Medlem af den Alliance, der for Tiden er den regerende her i Landet, kan Forholdet dog ikke være i den Grad mærkværdigt, at de end ikke kan slutte sig til os og de andre Partier her i Salen med Hensyn til en saa berettiget Kritik, som der her er Tale om.

Paa Grund af det ekstraordinære og midlertidige ved Bestemmelserne vil vi paa et eller andet Omraade kunne komme baade Ministerens og andre ærede Medlemmers Ønske mere i Møde, end vi kunde være villige til, hvis der her forelaa et Lovgivningsarbejde, der skulde gælde under normale Forhold. Imidlertid skal jeg komme ind paa et Par Punkter, hvor vistnok den højtærede Minister har misforstaaet de faldne Udtalelser. Den højtærede Minister sagde, det var farligt, hvis man ikke udbetalte Understøttelserne gennem Arbejdsløshedskasserne. Dertil vil jeg gerne sige,